

MILJØMINISTERIET

Miljøstyrelsen J.NR.:

3039-0196

03 MAJ 2005

Brev NR.:

14

Modtaget den 26.4.2005

Miljøministeren Connie Hedegaard
Folketinget
Christiansborg
1240 Københavns K.

Modtaget i departementet

28. APR. 2005

Tillæg til Miljøstyrelsens afgørelse af den 14.3.2005 jour.nr. M 335-05-0020 og vores brev af den 14.4.2005 :

Vi har ved Miljøstyrelsens hjælp af den 14.4.2005 fundet frem til at skrivelse om fortolkning af husvildebegrebet, og anvendelse af § 66 i Lov om social service af den 12.5.2003 fra social ministeriet (første udgave af denne lov den 10.12.2002), hvor det tydeligt fremgår at en bopæls kommune er pligtig til at genhuse en familie med forurenings problemer.

Vi kan oplyse at vi fik en meddelelse fra Embedslægen om at vores hus i Glostrup var sundhedsfarligt at bo i allerede den 27.12.2002, hvor Glostrup kommune valgte ikke at hjælpe os skønt skriftlig ansøgning/anmodning herom.

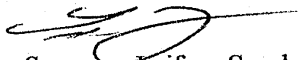
Vi kan nu konstatere at vores tidligere kommune med borgmester Søren Enemark i spidsen ikke har overholdt sine forpligtigelser overfor os som borgere helt tilbage til den 27.12.2002.

Vi vil gerne have en udtagelse fra ministeren.

./ Vedlagt kopi af brev fra Miljøministeriet af den 14.4.2005 samt loven.

På forhånd tak for hjælpen.

Med venlig hilsen

Susanne, Leif og Sarah Jensen

Kertemindevej 17

Himmelev

4000 Roskilde

tlf. 43636314

E-mail : yuan.jensen@mail.dk eller sj@jobdk.dk

Miljøstyrelsen

Leif, Sarah og Susanne Jensen
Kertemindevej 17
Himmelev
4000 Roskilde

Jord & Affald
Journalnr. Bedes anført ved
besvarelse.
J.nr.M 335/5-0020
Ref.: IGL/
Den **14 APR. 2005**

Vedr.: Betaling af udgifter til genhusning i forbindelse med miljøsag på ejendommen Sofielundsvej 78, matr. nr. 13 ml H, Glostrup

I har med e-mail, sendt den 5. april 2005, vedlagt kopi af jeres korrespondance med Alka Forsikring og Glostrup Kommune om genhusning. I har endvidere vedlagt brev til Miljøstyrelsen, hvori I anmoder om, at Miljøstyrelsen hjælper jer med betaling for genhusning i Roskilde, fra den 31.05.2005 og frem til I kan flytte ind i jeres hus igen, eller hvad der nu afgøres af Glostrup Kommune, samt giver økonomisk hjælp til selve flytningen.

Miljøstyrelsen skal i den anledning bemærke følgende:

Glostrup Kommune har i denne sag handlet som miljømyndighed i relation til jordforureningslovens § 48. Opgaven er her for kommunen i medfør af jordforureningsloven (jfl.) § 48 at meddele ejere af olietanke påbud om afgivelse af oplysninger og udførelse af undersøgelser, og om at fjerne den konstaterede forurening og genoprette den hidtidige tilstand eller foretage tilsvarende afhjælpende foranstaltninger.

Miljøstyrelsen har i denne sag ligeledes handlet som miljømyndighed efter jordforureningsloven, idet styrelsen er klagemyndighed for kommunens afgørelser vedr. påbud.

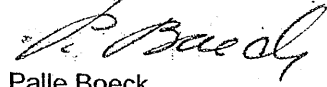
For at der skal være økonomisk dækning for det ubetingede forureners ansvar, der påhviler tankejere i medfør af jfl. § 48, fastslår jfl. § 49 en pligt for ejere af olietanke, der kan meddeles påbud efter § 48, til at være omfattet af en forsikring, der dækker udgifterne til opfyldelse af påbud efter § 48.

Varetagelsen af ovennævnte myndighedsopgaver efter jordforureningsloven, giver ikke miljømyndighederne mulighed for, hverken at pålægge husejere at fraflytte deres ejendom i tiden indtil der foreligger en endelig afgørelse vedr. påbudets indhold og påbudet skal opfyldes, eller at yde økonomisk dækning til sådanne udgifter.

./.
Miljøstyrelsen må derfor henvise til Glostrup Kommune og vedlægger i den forbindelse kopi af "skrivelse med informationsbrev om fortolkningen af husvildebegrebet og anvendelsen af § 66 i lov om social service" af 12. maj 2003 fra socialministeriet.

Miljøstyrelsen har samtidig hermed sendt kopi af nærværende brev til Glostrup Kommune.

Med venlig hilsen

Palle Boeck

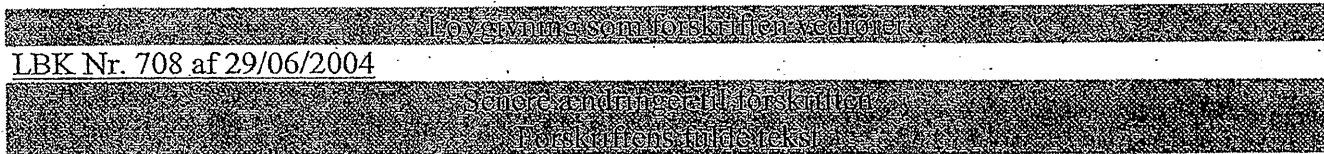
Kopi til:

Glostrup Kommune, Borgmesterkontoret, Rådhusparken 2, 2600 Glostrup

Skrivelse med informationsbrev om fortolkningen af husvildebegrebet og anvendelsen af § 66 i lov om social service

(Revideret udgave af informationsbrev fra d. 10. december 2002)

SKR nr 9275 af 12/05/2003 (Gældende)

Skrivelse med informationsbrev om fortolkningen af husvildebegrebet og anvendelsen af § 66 i lov om social service

(Revideret udgave af informationsbrev fra d. 10. december 2002)

(Til samtlige kommuner og ankeinstanser på det sociale område samt boformer efter servicelovens § 94)

Socialministeriet har fået en række henvendelser fra kommuner om fortolkning af begrebet »husvild« og af § 66 i serviceloven.

Ministeriet vil derfor med dette informationsbrev præcisere fortolkningen af husvildebegrebet og anvendelsen af § 66 i lov om social service.

Efter bestemmelsen i servicelovens § 66 er kommunen forpligtet til at skaffe familier eller enlige, der har mistet en bolig, midlertidig husly mod betaling.

Omfanget af servicelovens § 66 er beskrevet i Socialministeriets vejledning nr. 45 af 10. marts 1998 om den sociale indsats for de mest udsatte voksne, kapitel 7.

Forpligtelsen efter servicelovens § 66 forudsætter, at det drejer sig om en person eller en familie, der akut har mistet sin hidtidige bolig og altså står helt uden mulighed for at få tag over hovedet.

Den kommunale forpligtelse efter servicelovens § 66 er betinget af, at den boligløse i den akutte situation ikke selv har mulighed (midler) for at skaffe sig indkvartering – midlertidig eller varig.

Personer, hvis bolig er uegnet til beboelse på grund af ødelæggelse fx brand, orkan eller forurening, vil som udgangspunkt være omfattet af lovens § 66.

Personer, der ønsker at flytte og mangler bolig i tilflytningsområdet, er ikke omfattet.

Personer tilmeldt en c/o adresse er heller ikke umiddelbart omfattet, når lejemålet ophører, idet boligproblemet ikke er akut opstået, men forudsigeligt. I vurderingen af sagen kan der dog tages hensyn til varigheden af opholdet på c/o-adressen.

Samlivsophør vil – bl.a. fordi der ofte er midler – ikke i almindelighed være omfattet af § 66.

Der skal ikke nødvendigvis via bestemmelsen i § 66 skabes nogen varig løsning af pågældendes boligproblem

Den kommunale forpligtelse til at skaffe husly omfatter den efter omstændighederne bedst egnede midlertidige indkvartering som fx midlertidig indkvartering i hotel, pensionat eller - for enlige – et botilbud efter lovens § 94. Henvisning til et sådant botilbud bør kun anvendes som en absolut nødløsning for en kortere periode, og der bør hurtigst muligt tilbydes anden form for indkvartering.

Borgeren har en forpligtelse til selv at være aktiv omkring løsningen af sit boligproblem.

En mere varig boligløsning må ske via Økonomi- og Erhvervsministeriets lovgivning fx Almen boligloven.

Det skal understreges, at ved ansøgning om hjælp efter bestemmelsen i servicelovens § 66, skal kommunerne altid foretage en konkret, individuel vurdering og på denne baggrund træffe en afgørelse. I den konkrete vurdering kan tages hensyn til borgerens tilknytning til kommunen, herunder om der er børn, som går i institutioner beliggende i kommunen, arbejdsmarkedstilknytning o.l. I de tilfælde, hvor der er tale om afslag, skal afgørelsen være skriftlig begrundet, og borgeren skal have klagevejledning.

Kommunen skal især i disse sager være opmærksom på reglen i § 3 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, hvorefter spørgsmål om hjælp skal afgøres så hurtigt som muligt. Når kommunen fastsætter den generelle sagsbehandlingsfrist efter § 3, stk. 2, for ansøgninger om tilbud efter servicelovens § 66, skal kommunen tage hensyn til, at borgerens behov for indkvartering er opstået akut og er uopsætteligt.

Borgeren kan indbringe kommunens afgørelse for det sociale nævn. Hvis Ankestyrelsen skønner, at sagen er principiel eller generel, kan den optage nævnets afgørelse til behandling.

Hvis kommunen henviser en husvild til *midlertidigt* husly i en anden kommune, får den husvilde ikke opholdskommune i den kommune, hvor indkvarteringen finder sted. Den oprindelige kommune afholder derfor fortsat alle udgifter til vedvarende kontantydelse (pension, kontanthjælp, dagpenge mv.), som den husvilde er berettiget til. Der er dog praksis for, at personlig hjælp og pleje efter servicelovens § 71 ydes af en midlertidig opholdskommune. Indkvarteringskommunen har ikke mulighed for at kræve refusion for udgiften til personlig hjælp og pleje på indkvarteringsstedet, da midlertidig indkvartering efter § 66 i serviceloven ikke kan sidestilles med de boformer, som er nævnt i § 9a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Indkvarteringskommunen kan dog fremsætte krav om refusion af udgifter til personlig hjælp og pleje fra den husvildes opholdskommune, hvis indkvarteringen sker i en boform, som er oprettet efter § 94 i serviceloven – herberg, forsorgshjem o. lign. Boformer efter § 94 i serviceloven er omfattet af den mellemkommunale refusion efter § 9 a stk. 1, nr. 1 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Flere kommuner har spurgt om de boliger m.v., der anvises via § 66 i serviceloven, er omfattet af *lejelovgivningen*.

Ifølge § 59, stk. 1, i almenboligloven kan kommunalbestyrelsen bestemme, at en almen boligorganisation skal stille indtil hver fjerde almene familiebolig til rådighed for kommunalbestyrelsen til løsning af påtrængende boligsociale opgaver i kommunen. Det fremgår af bestemmelsen, at kommunen betaler huslejen fra det tidspunkt, boligen er til rådighed for kommunalbestyrelsen, og »indtil udlejning sker«. Derfor fremgår det udtrykkeligt af almenboligloven, at en almen bolig, der er anvist efter fjerdedelsreglen, er omfattet af *lejelovgivningen*.

Det fremgår af § 96 i serviceloven, at boformer, der er tilvejebragt efter denne lov (serviceloven) ikke er omfattet af *lejelovgivningen*.

Socialministeriet, den 12. maj 2003

Peter Juul

/Annelise Pawlik